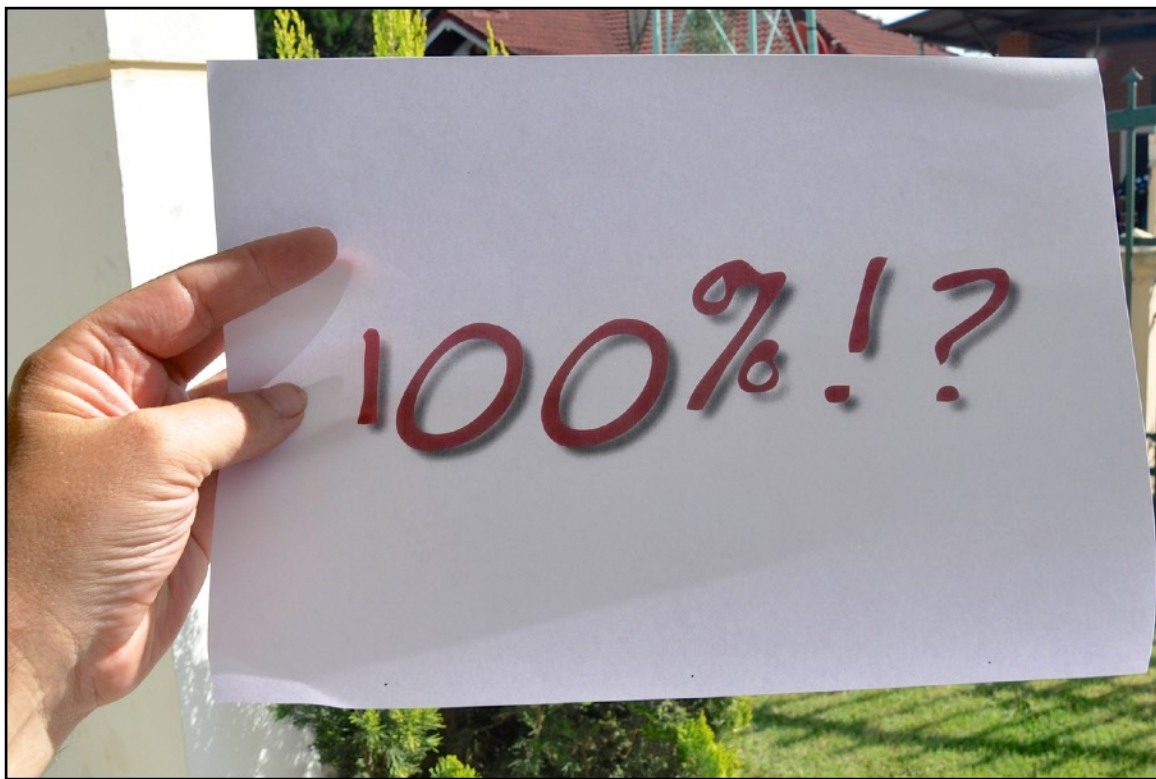

Leve hunder prosent for Gud?

Det er et uttrykk som jeg har hørt en del, kanskje spesielt i karismatiske sammenheng. Uttrykket kan kanskje ha en annen ordlyd i forskjellige kretser. Det kan være leve hunder prosent overgitt, helt overgitt til Gud, leve fullt ut for Gud, leve fullt og helt for Gud eller leve hundre prosent for Gud. Men uttrykket sier mye det samme. Hva er det vi legger i det å leve hundre prosent for Gud?

Hvis jeg spurte: Hvor mange vil leve hunder prosent for Gud og alltid leve overgitt til ham? I en karismatisk sammenheng ville jeg sannsynligvis ha fått alle hendene i været, og de hadde sagt: «Ja, ja vi ønsker å leve hunder prosent for Gud!» Men hvis jeg spurte: «Hvor mange av dere lever hundre prosent for Gud?» Hva ville responsen ha vært? Jeg tror det ville være få hender i været, og mange hadde følt seg fordømt, for de ser at dette er en standard de ikke klarer å leve opp til.

Hvordan definerer vi det å leve hundre prosent for Gud? Lever vi hundre prosent for Gud når vi har lest i Bibelen og bedt hver dag for en periode? Er det når vi trofast går på møter eller i kirken hver søndag? Er det når vi går ofte ut og evangeliserer? Er det når du har dratt ut som misjonær? Er det når vi ikke har falt i noen store synder i det siste, og klart og leve sånn noenlunde hellig? Er det når vi har gått på Bibelskole og fått mye kunnskap om Bibelen?

Hvis din definisjon på å leve hundre prosent for Gud er noe av dette, er det noe som ikke stemmer. For du vil aldri klare hundre prosent å leve opp til dette, og hvis du ikke klarer å leve hundre prosent opp til det, så lever du heller ikke hundre prosent for Gud.

Hva sier Bibelen om dette, sier den at vi må leve hundre prosent fullkomment hver dag?

Noen tenker at det handler selvfølgelig om at vi må prøve så godt vi kan, også må vi bare stole på hans nåde for resten. Handler det å leve overgitt til Gud å prøve så godt vi kan? Men å prøve så god du kan, er ikke å leve hunder prosent.

Jeg har hørt noen si at Jesus sa jo at vi skulle være fullkomne, så vi må jo prøve å være så fullkommen som mulig, også får vi bare stole på hans nåde for resten? Er dette Jesus sitt budskap, at vi må prøve så godt vi kan og der vi kommer til kort vil han hjelpe oss (men ikke før vi kommer til kort).

Det er mange som sliter med syndevaner, og de tenker at hvis **jeg** bare klarer å leve hellig og overgitt nok til Gud så vil jeg bli fri. De tenker at grunnen til at jeg ikke har seier må være at jeg ikke lever overgitt nok. Så de går på møter og synger: «Jeg overgir alt til deg Gud, jeg vil gi deg alt.» Og du gjør et løfte med Gud der du sier at fra nå av skal leve helt og fult for deg Gud og å være hundre prosent overgitt. Kanskje det går bra for en stund, og du begynner å føle godt om deg selv.

«Ja nå lever jeg virkelig overgitt!» Tenker du. Men så en kveld så du noe du ikke skulle ha sett, eller en venn såret deg og du mistet temperamentet ditt og ble veldig sint og selvmedlidende etterpå, og du føler at helligheten og overgivelsen forsvar ut døra. Så du ser etter neste møte du kan overgi deg på.

Eller kanskje du etter dette går til en veileder, og veilederen sier: «Har du husket å be og lese Bibelen din i dag? Kanskje du bør skru av TVen og PCen og bruke mer tid på Gud!» «Du må leve mer overgitt til Gud for at du skal kunne se gjennombrudd!» Så du forsøker å modifisere din oppførsel, og prøver å leve mer overgitt.

Kanskje du klarer det til viss grad å få til en bra oppførsel, og vi tenker: «Ja nå går det bra, hvis jeg bare gjør slik og slik og unngår dette så har jeg ting under kontroll. Jeg tror jeg til og med skal skrive en bok om det som skal handler om ti steg til frihet. Ti ting som du må gjøre for å bli fri. Som det å lese Bibelen hver dag, stå opp klokken fem og be minst en time, ikke se på TV mer en en time om dagen, gå regelmessig på møter også videre.

Men det som du kanskje ikke ser er at dine holdninger til ting kan fremdeles være det samme, de er fremdeles det vi kaller lovviske, at det er standarder vi må nå opp til, og når du føler at du har fått det til bra så er det lett å begynne og dømme andre igjen. Du dømmer dem fordi de ikke klarer å nå opp til de ti stegene som du føler du har klart.

Mange tror at det å være kristen handler om å få en rett oppførsel, at kristendommen er et slags modifikasjons program for god oppførsel. Et program som skal få oss til å oppføre oss bedre, slik at vi blir bedre mennesker. Er dette evangeliet? Kom Jesus ned til denne jorden og døde for at vi skulle oppføre oss bedre?

Men hva med Bergprekenen da, forteller ikke Jesus der hvordan vi bør oppføre oss? Er det Jesus sitt poeng i Bergprekenen? Er den en tale om hvordan vi bør leve og oppføre oss?

Mange ser også på det som Jesus sa i Bergprekenen som noe som kristen skulle prøve å holde, men der vi kommer til kort vil Jesus hjelpe oss. Er det slik?

Fornekte seg selv.

Dette uttrykket om å leve overgitt til Gud henger mye sammen med det som Jesus sa: Mark 8:34

34 Da Han hadde kalt til seg folket sammen med disiplene Sine, sa Han til dem: "Den som vil komme etter Meg, må fornekte seg selv, ta opp sitt kors og følge Meg.

Mange vil si at å leve hunder prosent for Gud handler om å fornekte seg selv og ta opp sitt kors. Jeg er ikke nødvendigvis hel uenig i dette, men det er også viktig å se på sammenhengen dette står i. Det Jesus mener her i denne sammenhengen er at de som vil følge ham må regnet ut hva det vil koste å følge ham. Det kan bety at de ville møte på dødstrusler daglig. Å fornekte seg selv betyr også at vi setter Guds vilje foran vår egen vilje.

Hvordan går dette for deg, har du satt Guds vilje hundre prosent foran din egen i dag? Har du noen gang vært redd for å snakke om Gud til andre. Hvis ikke så vil Gud skamme seg over deg står det videre i sammenhengen.

Mark 8:38

For den som skammer seg over Meg og Mine ord i denne troløse og syndige slekt, ham skal også Menneskesønnen skamme seg over når Han kommer i Sin Fars herlighet med de hellige englene."

Det er jo ingen som fult ut klarer dette, så hva er egentlig Jesus sitt poeng?

Bergprekenen

Bergprekenen var en preken Jesus holdt for jøder som hadde samlet seg for å høre på hans lære, sannsynligvis hadde han den samme prekenen flere ganger, derfor finner du også elementer av den i de andre evangeliene. Men Matteus er den som har tatt med mest om den. Du finner den i Matteus evangeliet fra kapittel fem til og med kapittel sju.

Jeg ønsker å gå litt inn på Bergprekenen, for mange tenker at Jesus talte denne bergprekenen for kristen og at han gav oss råd om hvordan vi burde leve som kristne, og at vi burde holde den så godt som mulig. Og ofte tenker vi på den som en standard på hvor overgitte vi er til Gud.

Legg merke til at Jesu sier ikke: Følg det jeg sier så godt du kan, også skal jeg gjøre resten, men han sier faktisk dette på begynnelsen av prekenen:

Matt 5:20

For Jeg sier dere at hvis ikke deres rettferdighet langt overgår rettferdigheten til de skriftlærde og fariseerne, skal dere aldri komme inn i himlenes rike.

Vær rettferdig

Han sier at hvis dere ikke følger det jeg sier, og loven, til punkt og prikke så skal dere aldri komme inn i himmelens rike. Han sier egentlig: «Dere må leve slik hundre prosent.»

Han kom ikke med forslag til hvordan de skulle leve, han sa vi måtte leve slik hundre prosent, være hundre prosent overgitt, hvis vi skulle kunne oppnå noe rettferdighet ved det.

Så hvordan går dette for deg? Klarer du å leve mer rettferdig en fariseerne (de religiøse lederne som ikke gjorde noe annet enn å følge loven på fulltid)?

Vi forstå ved det første utsagnet her at dette er umulig, men vi har en tendens til å glemme hva som står i resten av Bergprekenen, og vi glemmer at Bergprekenen er en hel preken.

Bli ikke sint (Matt 5:21-22)

Jesus sier videre, og siterer loven, ved å si at dere skal ikke drepe noen, men så sier han at hvis du bare blir sint på din bror og kalle ham en dust eller tulling (raka), så fortjener du helvetes ild. Har du hundre prosent klart å leve opp til dette? Har du blitt sint på noen i dag? Da fortjener du helvetes ild, sier Jesus.

Riv ut øye for ikke å bli fristet (Matt 5:27-30)

Jesus sier videre at loven sier at vi ikke skal drive hor, men Jesus sier videre at den som ser på en kvinne med lyst i sitt hjerte har allerede drevet hor, og hvis du gjør dette så riv ut øyet eller kutt av hånden.

Hvordan fungerer dette for deg? Er det noen enøyde eller blinde og enarmede kristne blant oss?

Vi har ofte sagt at dette er metaforisk, og jeg har selv undervist dette, men når jeg nå ser hva Jesus mener fra et annet synsvinkel så mente han det ikke metaforisk. Men hvorfor har vi ikke enøyde og enarmede kristen blant oss? Jeg kommer tilbake til det.

Før har jeg sagt at dette er et bilde på å kvitte seg med alt som frister en til å falle, som å kaste ut tv-en, mobiltelefonen, nettbrettet eller PCen hvis den frister deg til fall. Nå sier jeg ikke at det er ok å søke ting som frister, men dette er faktisk ikke Jesus sitt poeng her. Og jeg oppfordrer heller ikke folk til å kaste tv-en eller nettbrett og mobil lenger. For problemet vi eventuelt har ligger ikke i disse tingene, og å fjerne dem. Det ligger i det du tror om deg selv, og at et grunnleggende behov om å bli akseptert ikke har blitt møtt.

Vær fullkommen! (5:48)

Hva med å være fullkommen slik som Gud er fullkommen? Fullkommen kan også oversettes med perfekt, mange engelske oversettelser oversetter det med dette.

Så er din oppførsel og tanker perfekt slik som Gud er perfekt?

Hvordan går det med å bli fullkommen? Har du blitt 10 prosent fullkommen, eller siden du har vært kristen en stund og leser Bibelen og har gått trofast på møter siden du ble frelst, og ikke gjort noen store synder, har du da blitt 83 prosent fullkommen og hellig?

Gud krever ikke 99,9999 prosent fullkommenhet, han krever faktisk hundre prosent.

«Jeg prøver og jeg gjør så godt jeg kan!» Sier du kanskje? «Og der jeg ikke strekker til, strekke nåden til.» Dette kan nesten høres åndelig ut, og for noen kan det til og med høres riktig ut. Men ved å si dette så sier vi: Om jeg klarer 90 prosent så vil Gud hjelpe meg med de siste 10, men er det hva Jesus sier her? Er det Jesus sitt poeng, at vi skal klare litt, så tar han hånd om resten? Døde Jesus bare for de ti prosentene du ikke klarer å holde? Hadde dette vært sant ville vi hatt et halvt evangeliet, at Jesus bare døde for hva vi ikke klarer i oss selv. Dette er blanding av lov og nåde, det er halvt lov halvt nåde, og dessverre finnes denne måten å tenke på i mange av våre menigheter og våre forkynnelser, og vi ser det ikke en gang.

Gud kan ikke tilgi hvis du ikke tilgir.

Matt 6:12-15

12 Og forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere.

14 For dersom dere tilgir menneskene deres overtredelser, skal deres himmelske Far også tilgi dere.

15 Men dersom dere ikke tilgir menneskene deres overtredelser, da skal heller ikke deres Far tilgi dere deres overtredelser.

Jeg har med vilje utelat vers 13 her, for ofte ser vi ikke fadervår sammenhengen, men husk at dette er også en del av bergprekenen.

Det Jesus sier her er at slik som vi har tilgitt andre, slik skal han tilgi oss. Dette kommer klart frem i vers 15 og 16, så det vil si at hvis du ikke klarer å tilgi noen, så vil Gud ikke tilgi deg.

Hvordan fungerer dette for deg? Har du klart å tilgi alle som har såret deg?

Vi prøver ofte å rettferdiggjør oss selv her og sier at: «Ja men jeg har sagt og valgt at jeg tilgir ham eller henne, og da må det vel være ok.» Det er faktisk slik at så lenge du har negative følelser forbundet med en person som har såret deg, så har du i praksis ikke helt klart å tilgi perfekt.

Så hvem kan oppfylle det å tilgi alle perfekt? Det er nok veldig, veldig få, for jeg er ganske sikker på at det kun har vært en som har klart det.

Dette skriftsteder var veldig vanskelig for meg å forklare før, for jeg visste at Gud ikke satt betingelser for tilgivelsen. Jeg har ofte sagt at det betyr at Gud ikke kan hjelpe deg til å bli fri før du har tatt valget om å tilgi, men det er ikke det som Jesus sier her. Han sier konkret at hvis ikke vi tilgir, kan ikke Gud tilgi oss.

La meg også ta med et vers fra Paulus her.

Ef 4:32

*Og vær gode mot hverandre, vær ømhjertet og tilgi hverandre, **slik Gud har tilgitt dere i Kristus.***

Her sier Paulus at vi skal tilgi hverandre slik **Gud har tilgitt oss.**

Vent nå litt Paulus, sa ikke Jesus at vi måtte tilgi først, for at Gud kan tilgi oss? Husker du ikke hva Jesus sa? Motsier du det som Jesus sa Paulus?

Det må være sant det som en del sier da, at Bibelen motsier seg selv? Eller gjør den det? Jesus hadde et poeng med bergprekenen, og det skal vi snart se på.

Men la oss ta med to ting til fra bergprekenen.

Døm ikke

Jesus sier at vi ikke skal dømme for at vi ikke skal bli fordømt. Jeg har sagt i en annen undervisning at dette ikke betyr at Gud vil dømme oss, men at når vi dømmer andre som vil andre begynne å dømme oss på samme måte. Jeg står inne for det siste her at: Når vi dømmer andre så vil den samme dommen komme over oss, men jeg tror Jesus også mente at Gud vil dømme oss hvis vi dømmer andre.

Så har du dømt noen i ditt hjerte i dag, kanskje du sitter å dømmer meg for det jeg sier akkurat nå. Så vil da Gud dømme deg? Hvis du levde og lever under loven så var og er dette sant. Med den samme dom du dømmer andre med, den samme dom vil Gud dømme deg med, for under loven vil Gud dømme deg for dine gjerninger, men heldigvis lever vi ikke under loven lenger! Og nå nærmer vi oss slutten på bergprekenen, bare en ting til jeg vil ta med.

Den smale vei

Hvis du har vært en kristen en stund så har du sikkert hørt om den brede og smale vei. Det handler om at mange er det som finner den brede vei og som går fortapt, men få som finner den smale vei og kommer til himmelen.

Dette står i sammenheng med Bergprekenen. Før forstod jeg ikke helt hva Jesus mente med dette. Noen sier at det handler om at det er en vei, der Gud setter betingelsen. Jeg er ikke uenig at Gud setter betingelsene for himmelen, for det er bare en vei dit, men jeg får ikke dette helt til å stemme med dette skriftstedet helt heller, for det vi må gjøre er å se på sammenhengen den står i.

Det Jesus gjør gjennom hele bergprekenen er å lage veien smalere og smalere, ja faktisk så smal at det er få, eller så å si ingen som vil finne den eller klarer å gå på den (faktisk var det bare han selv). Vi var alle på vei mot fortapelsen, og vi alle går på den brede vei hvis vi setter vår lit til loven.

Det finnes ikke en som er rettferdig i seg selv, det finnes ikke en som klarer å gjøre alt det gode som vi burde gjøre. (Se Rom 2)

Jesus oppfylte loven!

Det som Jesus gjør er å eliminere bort all selvrettferdighet, og all selvstrev. Det er ingen som klarer å overgå fariseernes rettferdighet, det er ingen som aldri blir sint på noen, det er sannsynligvis ingen eller få menn som aldri har sett på en kvinne uten lyst, det er få som ikke klarer å ikke sverge på noe, og det er ingen som fullt ut kan holde alt det de sverge på, det er ingen som fullt ut kan tilgi andre slik Gud har tilgitt oss i Kristus, og det er ingen som aldri har dømt noen andre.

Jesus sier ikke at de tingene han snakker om i bergprekenen er noe som vi skal prøve å holde, han sier egentlig at de er helt umulig å holde.

Husk at Jesus snakker til jøder som levde under loven, og Jesus peker på hvor håpløst det er å oppfylle loven. Han vil gjerne ha dem til å bli så frustrerte på loven, at de må spørre: Hvem kan da bli frelst og komme til himmelen? Jesus peker på at det for mennesker er dette umulig, men for Gud er alt mulig (Matt 19:26). Han ønsker å vise dem at der er han som er veien, sannheten og livet, ikke loven.

- Bergprekenen er loven på steroider.

Jesus gir oss ikke en modifikasjons program for god oppførsel i bergprekenen, den er ikke skrevet for at du skal prøve så godt du kan å holde den. Jesus sa dette fordi han ville peke på at det er ingen som kan holde dette, eller leve opp til det. Den eneste som kunne leve opp til det han sa, var han selv. Derfor begynner Jesus også bergprekenen med å si:

Matt 5:17

17 Tro ikke at Jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene. Jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle.

Det Jesus poengterer i bergprekenen igjen og igjen er at du selv kan aldri klarer å oppfylle loven. Det vi si at vi vil aldri klare i oss selv og bli bra nok for Gud.

Jesus er den eneste som har klart å leve bra nok, så du kan egentlig bare slutte å prøve.

Gud ber oss ikke en gang om å prøve å holde det så godt vi kan, men han sier overgi deg, reis opp et hvit flagg å si at jeg vil aldri i meg selv klarer å oppfylle alle krav om god oppførsel.

Du må se at Jesus allerede har vunnet over din dårlige oppførsel, han vant seier over den synde vanen du sliter med for to tusen år siden på korset.

Du må se at Jesus lever hundre prosent for deg akkurat nå, og ved tro er du nå hundre prosent i Jesus.

Gal 2:20

Jeg er blitt korsfestet med Kristus. Det er ikke lenger jeg som lever, men Kristus lever i meg. Og det livet som jeg nå lever i kjødet, lever jeg i tro på Guds Sønn, som elsket meg og gav Seg Selv for meg.

Dette er også sant om deg når du er en kristen: Du er hundre prosent en ny skapning, du ble hundre prosent født på nytt, du er hunder prosent hellig akkurat nå (selv om dine handlinger ikke alltid er hellige), du er hundre prosent Guds barn akkurat nå (selv om du ikke alltid oppfører deg slik), du er hundre prosent rettferdig akkurat nå, du er hundre prosent tilgitt akkurat nå (selv om du ikke har klart å tilgi alle) og du er også hundre prosent utvalgt av Gud.

Gud er også hundre prosent fornøyd med deg akkurat nå. Det handler ikke om hvor overgitte vi er, og om vi lever hundre prosent for Gud eller ikke!

Det handler om å se en Gud som er hundre prosent for deg, og er hundre prosent overgitt til deg. Jesus levde og lever hundre prosent for deg, og han krever ingen ting tilbake! Han vil bare at du skal se dette, se hans kjærlighet i tro, og motta den.

- **Dette er nøkkelen:** Du trenger bare å se det jeg har sagt her (at du er hellig, rettferdig o.s.v), og da vil oppførsel vil bli mer og mer lik Jesus sin også!

Romans 8:31-35

31 Hva skal vi da si til dette? Hvis Gud er for oss, hvem kan da være imot oss?

32 Han som ikke sparte Sin egen Sønn, men gav Ham for oss alle, hvordan skal Han kunne annet enn å gi oss alle ting med Ham?

33 Hvem vil komme med anklage mot Guds utvalgte? Det er Gud som rettferdiggjør.

34 Hvem er den som fordømmer? Det er Kristus som døde, ja, mer enn det, som også er oppstått, som også sitter ved Guds høyre hånd, og som også går i forbønn for oss.

35 Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Trengsel, angst, forfølgelse, hungersnød, nakenhet, fare eller sverd?

Din synd kan ikke skille deg fra Guds kjærlighet. Gud elsker deg like høyt om du gjør en synd. Synd kan gjøre din kjærlighet til Gud svakere, men Guds kjærlighet mot deg er den samme.

37 Men i alt dette skal vi mer enn seire ved Ham som elsket oss.

38 For jeg er overbevist om at verken død eller liv, verken engler eller myndigheter eller makter, verken det som er nå eller det som skal komme,

39 verken høyde eller dybde eller noen annen skapning skal være i stand til å skille oss fra Guds kjærlighet, den som er i Kristus Jesus, vår Herre.

Ef 2:8-10

8 For av nåde er dere frelst, ved tro, og det er ikke av dere selv, det er Guds gave,

9 ikke av gjerninger, for at ikke noen skulle rose seg.

10 For vi er Hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud har gjort ferdige på forhånd, for at vi skulle vandre i dem.